

LA MEVA ENAMORADA ⁽¹⁾

ALEGORÍA.

(A la senyoreta D.ª Sabina Batlló y Batlló, reyna de la Festa.)

I

En el cor de la Montanya,
y enrodada de turons,
t'has fet tan guapa y joliva
qu'ets la reyna d'aquets volts.

A ta falda bondadosa
m'atragué lo teu bon nom...
primer cop que 't vaig ullarte
ja 'm robares lo meu cor.

Ab los ayres de tas serras
y ab los cristalls de tas fonts
se t'enrojeixen las galdas
com las maduixas del bosch.
Y t'van cantant las aucellas,
y t'van perfumant las flors,
y dessota un cel blavísim
com un ángel, t'hi encodorms.

Molt mes fresca que la rosa,
molt mes bonica que un sol,
quan salta 'l blat en las eras
t'enrotllan tos aymadors;

Y tú, galana y rumbosa,
te 'ls endús per tos entorns...
y entre molças y falgueras
los hi contas tos amors.....

¡Oh la meva enamorada,
reyna meva del meu cor!
¡y qu'hermosa qu'ets, ma vila,
ma hermosa vila d'Olot!

II

¡Qué bé estás entre montanyas,
gentil Diana del amor,

ab ton posat de pagesa,
tas costums y tradicions!
Per modesta y per senzilla
t'han fet reyna d'aquets volts;
vas del braç de l'Esperança
y en el Cel tens lo teu Nort.

Llirs y jonças te guarn eixen
la diadema de ton front,
y t'broda 'l vestit de núvia
la blanca flor del fajol.

Ben feynera y afanyosa
vas filant de sol á sol;
te vesteixes ab tas galas,
te coronas ab tos llors.

Y t'fas gran, rica, potentia,
guapa com un pom de flors,
y un dolç perfum d'amor patri
va aixecante cel amont...

Y allí t'veu ma fantasia
com un iris lluminós,
com un raig d'eterna albada,
com un sol que may se pon.....

¡Salut, Perla de Montanya,
gentil Hebe d'aquets volts,
ab un bes de poesia
deixam sellar lo teu front!

Deixa que en ta falda verge
s'hi endormisqui lo meu cor...
ja que 'l bres de nin no 'm dares,
¡no 'm neguis ton sant repós!

¡Oh la meva enamorada,
reyna meva del meu cor!...
¡y qu'hermosa qu'ets, ma vila,
ma hermosa vila d'Olot.

Ramón Masifern.

(1) Poesia guanyadora de la Flor Natural en lo Certamen d'aquesta vila.